

Μάθημα/Τάξη:	Νέα Ελληνική Γλώσσα Γ' Γυμνασίου
Κεφάλαιο:	Εφ' όλης της ύλης
Όνοματεπώνυμο Μαθητή:	
Ημερομηνία:	3/2/2020
Γενικός Βαθμός:	

Κείμενο Α'

Το παρακάτω κείμενο ετοιμάστηκε από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Περιστερίου «Έλλη Αλεξίου», την Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Περιστερίου και το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του Ειδικού Σχολείου Περιστερίου, στα πλαίσια των πρωτοβουλιών, με αφορμή την παγκόσμια ημέρα ατόμων με ειδικές ανάγκες στις 3 Δεκεμβρίου. Πηγή: CretePlus.

«Καλέ μου φίλε, σου γράφω κάποια πράγματα για μένα και το πρόβλημά μου που θα ήθελα να ξέρεις.

Το πρόβλημα μου αποτελεί μόνο ένα μέρος του χαρακτήρα μου. Δεν με καθορίζει ως άτομο και δεν θα έπρεπε να με στιγματίζει. Είμαι ένα παιδί με πρόβλημα αναπηρίας και όχι ένα ανάπηρο παιδί. Νιώθω τα πάντα γύρω μου πολύ έντονα. Κάθε ήχος που για σένα μπορεί να είναι κανονικός, εμένα μπορεί να με κάνει να υποφέρω. Το περιβάλλον στο οποίο ζω καθημερινά πολλές φορές είναι εχθρικό. Με κοιτάξεις και μου συμπεριφέρεσαι περίεργα. Μπορεί να σου φαίνομαι αλλόκοτος, αρνητικός και πολλές φορές επιθετικός αλλά ουσιαστικά το μόνο που κάνω είναι να υπερασπίζομαι τον εαυτό μου.

Υπάρχουν πράγματα που δεν μπορώ να τα κάνω. Με στεναχωρεί όταν εσύ νομίζεις ότι δεν θέλω. Υπάρχει διαφορά του δεν θέλω (επιλέγω να μην κάνω κάτι) και του δεν μπορώ (είμαι ανίκανος να κάνω κάτι – δεν έχω επιλογή). Όταν εσύ λες ότι βρέχει καρεκλοπόδαρα εγώ περιμένω να δω καρέκλες να πέφτουν από τον ουρανό. Γιατί πολύ απλά δεν καταλαβαίνω ότι μιλάς μεταφορικά.

Να είσαι υπομονετικός με το περιορισμένο λεξιλόγιό μου. Δεν είναι ότι δεν αισθάνομαι, απλά δυσκολεύομαι να σου εκφράσω αυτά που αισθάνομαι με λέξεις και αυτό με στεναχωρεί. Επειδή δυσκολεύομαι με τα λόγια, προσπάθησε να μου δείξεις κάτι που θέλεις να κάνω, παρά να μου το λες. Πρέπει να μου το πεις πολλές φορές. Η υπομονή σου και η επιμονή σου θα με βοηθήσει.

Δώσε σημασία σε αυτά που μπορώ να κάνω παρά σε αυτά που δεν μπορώ. Μου είναι αδύνατον να νοιώθω συνεχώς ότι δεν είμαι αρκετά καλός και ότι χρειάζομαι βελτίωση. Βοήθησέ με στις παρέες. Δεν είναι ότι δεν θέλω να παίζω με τα άλλα παιδιά. Απλά τις περισσότερες φορές δεν ξέρω πώς να ξεκινήσω μία συζήτηση ή με ποιο τρόπο να παίξω. Δες πόσα πράγματα μπορώ να κάνω. Ψάξε τα και θα δεις ότι μπορώ να γίνω καλός φίλος. Ναι είμαι διαφορετικός αλλά και ξεχωριστός όπως όλοι μας.

«Όλοι διαφορετικοί και όλοι ίσοι! Έτσι δεν είναι;»

Ασκήσεις

1. Ποια είναι τα προβλήματα που βιώνει το παιδί με αναπηρία, με βάση το κείμενο; Να τα παρουσιάσετε συνοπτικά σε μια παράγραφο 60-80 λέξεων. (15 μονάδες)
2. Στις παρακάτω προτάσεις να αντικαταστήσετε την υπογραμμισμένη λέξη με μία συνώνυμη, προσέχοντας να μην αλλοιωθεί το νόημα. (8 μονάδες)
 - α. Το περιβάλλον στο οποίο ζω καθημερινά πολλές φορές είναι εχθρικό
 - β. Ουσιαστικά το μόνο που κάνω είναι να υπερασπίζομαι τον εαυτό μου
 - γ. Δες πόσα πράγματα μπορώ να κάνω. Ψάξε τα.
 - δ. Ναι είμαι διαφορετικός αλλά και ξεχωριστός όπως όλοι μας.
3. Να χρησιμοποιήσετε τις λέξεις: α. στερεότυπο, β. προκαταλήψεις, δημιουργώντας μια πρόταση με την καθεμία λέξη. (μονάδες 6)
4. Να μετατρέψεις τις επόμενες φράσεις σε ευθύ λόγο: (8 μονάδες)
 - α. Ο καθηγητής μας ρώτησε γιατί κάνουμε φασαρία.
 - β. Παραπονιόταν πως εκείνη την ημέρα είχε κουραστεί πάρα πολύ.
 - γ. Είπε ότι θα ερχόταν κι εκείνος, αν τον ειδοποιούσαμε εγκαίρως.
 - δ. Τον παρακάλεσε να του στείλει τα βιβλία που του είχε δανείσει την προηγούμενη εβδομάδα.
5. Σε μια ομιλία 200-250 λέξεων που θα εκφωνήσεις στο πλαίσιο μιας εκδήλωσης που γίνεται στο σχολείο σου, να αναφερθείς στις αιτίες που προκαλούν την ρατσιστική αντιμετώπιση των παιδιών με αναπηρία και να περιγράψεις ποια θα πρέπει να είναι η στάση όλων μας απέναντι σε αυτά τα παιδιά. (30 μονάδες)

Κείμενο Β' Λογοτεχνικό «Ο Μαρσέλο στον πραγματικό κόσμο»

Ο δεκαεφτάχρονος Μαρσέλο βρίσκεται στην αρχή του αυτιστικού φάσματος. Προτιμάει μια νοικοκυρεμένη ζωή, που περιλαμβάνει τη φροντίδα των πόνι στο σχολείο για παιδιά με ειδικές ανάγκες, το διάβασμα θρησκευτικών βιβλίων και την ακρόαση της «εσωτερικής μουσικής», της μουσικής που μόνο εκείνος ακούει μέσα στο κεφάλι του. Ώσπου ο πατέρας του, ένας ισχυρός και πετυχημένος δικηγόρος, τον προσκαλεί να περάσει το καλοκαίρι του δουλεύοντας στο δικηγορικό του γραφείο. Αν βάλει τα δυνατά του, ο Μαρσέλο θα έχει τη δυνατότητα να επιλέξει ανάμεσα στο σχολείο που ήδη πηγαίνει και σ' ένα σχολείο για «κανονικά» παιδιά.

«Τελικά τι τρέχει μ' εσένα, μου λες;» «Πρέπει να μιλάς καθαρά. Δεν ξέρω τι εννοείς όταν λες ότι θα ροκάνιζε και το τελευταίο κοκαλάκι μου. Θα βοηθούσε πολύ αν

κυριολεκτούσες πιο πολύ». «Αν κυριολεκτούσα;» «Αν χρησιμοποιούσες τις λέξεις με την πρωταρχική τους σημασία, όχι με τη μεταφορική τους σημασία». «Μα κυριολεκτούσα. «Α». «Εγώ εννοούσα τι τρέχει μ' εσένα, με τον τρόπο που σκέφτεσαι. Ο πατέρας σου είπε ότι έχεις κάποιου είδους γνωστική δυσλειτουργία». «Το είπε αυτό». Με εκπλήσσει που ακούω ότι ο Αρτούρο αναφέρεται σ' εμένα έτσι. Πάντα επέμενε πως δεν είχα κανένα πρόβλημα. Ο όρος «γνωστική δυσλειτουργία» υπονοεί πως κάτι δεν πάει καλά με τον τρόπο που σκέφτομαι ή με τον τρόπο που αντιλαμβάνομαι την πραγματικότητα. Μια χαρά την αντιλαμβάνομαι εγώ την πραγματικότητα. Μερικές φορές αντιλαμβάνομαι από την πραγματικότητα πιο πολλά απ' ό,τι οι άλλοι. «Είμαι απόλυτα βέβαιη ότι αυτές τις λέξεις χρησιμοποίησε». «“Γνωστική δυσλειτουργία” δεν είναι ακριβής περιγραφή του τι συμβαίνει μέσα στο κεφάλι του Μαρσέλο. “Υπερβάλλουσα προσπάθεια για μια ορθή γνωστική λειτουργία” πλησιάζει πιο πολύ σ' αυτό που πραγματικά συμβαίνει». «Α, ναι; Προσωπικά, μου αρέσει η υπερβάλλουσα γνωστική λειτουργία. Αρρώστια είναι αυτό;» «Αν σε εμποδίζει να λειτουργήσεις μέσα στην κοινωνία με τον τρόπο που ο κόσμος θεωρεί ότι πρέπει να λειτουργεί ένα άτομο, τότε η κοινωνία μας το αποκαλεί αυτό αρρώστια». «Αλλά, βέβαια, η κοινωνία δεν έχει πάντα δίκιο, σωστά;» Δεν της απαντώ, γιατί σκέφτομαι ακόμα πώς περιέγραψε ο πατέρας μου την κατάστασή μου. Με έχει διδάξει πάντα να αμφισβητώ τις ετικέτες που θέλουν να μου κολλάνε οι άλλοι. Διστάζω για λίγα δευτερόλεπτα κι έπειτα μιλάω. «Από ιατρική άποψη, η πλησιέστερη περιγραφή της κατάστασής μου είναι σύνδρομο Άσπεργκερ».

Ασκήσεις

6. Σε αυτό το απόσπασμα ο συγγραφέας, αντί για αφήγηση, χρησιμοποιεί το διάλογο ανάμεσα στον Μαρσέλο και τη Τζάσμιν. Τι πετυχαίνει με τη χρήση του διαλόγου; (8 μονάδες)
7. Υπάρχει κάποια σχέση ανάμεσα στο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των δύο κειμένων; Τεκμηριώστε την απάντησή σας με στοιχεία από τα κείμενα. (10 μονάδες)
8. Ο Μαρσέλο τονίζει ότι αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα «μια χαρά». Πώς θα περιέγραφες τον χαρακτήρα και τα συναισθήματα του, με βάση το πώς παρουσιάζεται στο απόσπασμα; (15 μονάδες).

Καλή Επιτυχία!

ΑΡΕΙΜΑΝΙΟ[®]
ΔΙΚΤΥΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ